

Publicerad 2015-09-15 20:01 av Herr Hugo

Jag hade lämnat vintern bakom mig

Jag hade lämnat vintern bakom mig
sorkarna hade väl gnagt sina hål
i potatisar och väggar
skramlat runt i mellanrummen
ryckt och släpat mina tankar

Men nu stod stjärnorna och stampade
ovanför den brustna isen
där sjön andades ut sin dimma
frustade nyfiket
befriad längs stränderna

Och traktorn stod som alltid
med surmulen full av dagg
ännu inte vaken
yrsnön hade nyss smält undan
från lermudden

Själv nyvaken har jag dragit på mina stövlar
gnuggat vardagen ur ögonen
smält några istappar i kaffekannan
hållit liv i elden

Nu väntar jag bara på att du ska komma
utsmygande på dina fårskinnstoefflor
hälla några ord i morgonkaffet
smyga in en kram under ullkragen
rycka liv i dagen

Jag kastar nya vedträn på elden
väntar en stund
hör svanarna landa
väntar på att fåren ska kom ut från ladan
blänga på stängslet

På radion sa de
att det skulle bli en vacker dag
trots att tjälen
ännu inte gått ur jorden

och ännu för tidigt
att vända jorden
ännu för tidigt att
lägga marken tillrätta
lägger jag mitt öra mot kosmos hjärta
inväntar den rätta tiden
innan förvirringen begraver
den heliga stunden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herr Hugo med Poeter.se id #53429 innehar upphovsrätten